

Sygn. akt V CSK 326/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa D. F.

przeciwko A. F. i M. F.

o zapłatę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwani wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 grudnia 2013 r., w którym oddalono apelację tych pozwanych, złożoną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 28 marca 2013 r. Sąd ten zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki zadośćuczynienie, odszkodowanie i ustalił odpowiedzialność pozwanych na przyszłość za skutki doznanego przez nią urazu w dniu 27 listopada 2008 r.

W skardze kasacyjnej pozwani podnieśli zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, pozwani stwierdzali, że w rozpoznawanej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, ponieważ istnieje „potrzeba wyjaśnienia, czy na podstawie art. 415 k.c. można przypisać odpowiedzialność pozwanym za szkodę powstałą u powódki, jeżeli szkoda ta powstała w wyniku zachowania wykraczającego poza zakres jej obowiązków wynikających z zawartej (...) umowy cywilnoprawnej” (s. 8 skargi).

Skarżący wnosili o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia wyroków obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącego - nie występuje istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W świetle dokonanych przez oba Sądy meriti ustaleń faktycznych istniały podstawy do przypisania pozwanym (kontrahentom powódki) czynu niedozwolonego na podstawie art. 415 k.c. (por. wywód uzasadnienia zaskarżonego wyroku na s. 5). W tej sytuacji należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]